

Titulus XXIV.

328.

DE VERSIBUS.

Rub. *Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum et Antiphonam Nocturnorum : sive in officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes et Vesperas Versus dicitur post Hymnum : ad Horas dicitur in Responsorio brevi. post repetitionem partis Responsorii. dicto Gloria Patri.*

2. *In Pascha Resurrectionis, et per Octavam usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive in Nocturno tantum dicitur Versus; in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.*

3. *Quando fit aliqua commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum et Laudum, nisi aliter notetur.*

4. *Versibus prædictis tempore Paschali semper additur Alleluia; non autem Versibus Precum, nec in Pretiosa ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.*

5. *In Officio Festi trium Lectionum, post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis, dicitur Versus de Communi Sanctorum, hoc ordine : Feria secunda et quinta, Versus primi Nocturni : Feria tertia et sexta, Versus secundi Nocturni : Feria quarta, Versus tertii Nocturni.*

6. *Versus positi in Psalterio ad Laudes et Vesperas semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.*

Versus sic dicitur a vertendo, vel quia a psalmis ad lectiones aut ad alia vertimur; vel quia versum cantantes, faciem ad altare vertunt juxta cærem. Ep. lib. 2, c. III, n. 10, ut eo mediante, omnes mente revertantur ad Deum.

Quid, si ob occursum vel concursum aliorum officiorum versus sit mutandus, vide n. 262.

Titulus XXV.

329. DE ABSOLUTIONIBUS ET BENEDICTIONIBUS ANTE
LECTIONES.

Rub. *Absolutiones et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio novem Lectionum ante Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ponuntur, scilicet, post Versum, dicto Pater noster, Et ne nos, dicitur Absolutio et Benedictiones, ut ibi, præterquam in Matutinis Tenebrarum majoris Hebdomadæ, et in Officio Defunctorum, in quibus Absolutio, et Benedictiones non dicuntur.*

2. *Si fiat Officium trium Lectionum, et sit de Feria, in qua singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu, hoc ordine : Feria secunda et quinta dicuntur Absolutio et Benedictiones primi Nocturni; Feria tertia et sexta, secundi Nocturni; Feria quarta et Sabbato, tertii Nocturni.*

3. *Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundum Ferias, ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in tertio Nocturno, scilicet : prima Benedictio erit Evangelica lectio : secunda, Divinum auxilium : tertia, Ad societatem. Si fit de Sancto trium Lectionum, Absolutio dicitur secundum Ferias. ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in tertio Nocturno, hoc modo : prima, Ille nos benedicat : secunda, Cujus, vel Quorum, vel Quarum Festum colimus : tertia, Ad societatem.*

4. *Quando fit Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, Absolutio, et Benedictiones dicuntur ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Breviarii.*

Absolutio ita dicitur ab absolutis psalmis, vel a tertia absolute, quæ incipit : *A vinculis peccatorum nostrorum absolvat* etc.

Benedictio ex parte legentis est species petitionis licentiæ legendi, et ex parte benedictis est species missionis juxta illud Apostoli ad Rom. X, 14 : *Quomodo... prædicabunt nisi mittantur*. Dicitur benedictio a gratia seu benedictione, quæ petitur et conceditur.

Lecturus dicit *Jube, domne* tanquam ad superiorem, cujus est non tantum permittere et mittere, sed et jubere ex larga potestate, quam a Deo accepit. Benedicens tamen non per semetipsum benedictionem dare præsumit, sed a Deo, qui est fons omnis benedictionis, eandem erogari exposcit.

330. In publica officii recitatione, seu in recitatione cum aliis, semper dicitur *Jube, domne*, etiam ad ultimam lectionem, quam legit superior, quisquis ille sit (1); cui secundus in choro respondet *Ad societatem* : similiter dicitur *Jube domne*, quamvis benedicens sit Episcopus; eo tamen casu excipitur benedictio ad nonam lectionem, quam ipse legit Episcopus, ad quam hic, si major se in choro non adsit, dicit *Jube, Domine*, cui, ommissa benedictione *Ad societatem*, per chorum absolute respondetur *Amen* (2).

Dubatur autem, an in privata recitatione sit dicendum *Jube, Domne*, quod ad hominem dirigitur, estque appellatio hominis præclari, uti Summus Pontifex in litanis vocatur *domnus Apostolicus*; vel sit dicendum *Jube, Domine*, quod ad Deum dirigitur : quidam (3) censent dicendum esse *Jube, Domine*, ut in missa privata ante evangelium, quia par est ratio; sed contra Gavantus (4) dicit, eundem equidem non esse usum. Unde cum rubricæ eam mutationem quoad privatam officii recitationem non præscribant sicuti quoad

(1) S. R. C. 15 Feb. 1659, n. 1821-1968; 4 Jul. 1705, n. 3577-3726, 2.

(2) Cærem ep. lib. 2, c. 5, n. 9.

(3) Lohner de horis can. p. 2, tit. 1, § VIII, et Romsée tom. 3, art. 23, n. 7.

(4) Sect. V, c. XI, n. 4.

missam privatam, cumque in officii recitatione nulla mutatio propria auctoritate fieri possit; præferendum est, quod dicatur *Jube, domne* tam in privata, quam in publica officii recitatione (1). Sic s. Petrus Damianus (2) agens de nonnullis dubitantibus, an cum soli officium recitarent, deberent dicere *Jube, Domine*, dicit officium, cum singulatim dicitur, eodem semper pacto recitandum esse, ac si in communi orantes psallerent : ille enim, inquit, qui officium canonicum recitat, totius Ecclesiæ nomine orat, atque loquitur, eamque repræsentat : alias omnia, quæ plurali numero pronuntiantur, essent mutanda, cum tamen rubrica contrarium præscribat quoad *Dominus vobiscum* tit. XXX, n. 3. Accedit, quod ad *Jube, Domine, benedicere* non convenienter respondeatur *Cujus Festum colimus, Evangelica lectio* etc. Adeoque sicut solus recitans, et dicens *Dominus vobiscum*, loquitur ad membra Ecclesiæ; sic dicens *Jube domne* alloquitur Ecclesiæ superiores, in quorum nomine sibimet respondet : recitans namque officium, se loqui cum Ecclesia intendere debet (3).

331. In officio sanctorum octava benedictio semper est, *Cujus Festum colimus*, etiam per totam octavam, quia octava non est nisi festi continuatio; et similiter in officio translationis et votivo per mensem aut hebdomadam, ita ut numquam dicatur *Cujus translationem*, aut *commemorationem colimus*, sed semper *Cujus Festum colimus* (4).

In officio ss. angelorum, si oratio sit communis omnium ss. angelorum, ut in festis s. Michaelis et s. angeli custodis, octava benedictio est, *Quorum Festum*; si autem oratio sit singularis et propria, ut in festis s. Gabrielis et Raphaelis, *Cujus Festum* (5).

(1) Cavalieri tom. 2, dec. 301, n. 2.

(2) Lib. 3, de virgin.

(3) Navar. in misal. 67, de orat. n. 5.

(4) S. R. C. 13 Feb. 1666, n. 2213-2360, et 5 Maji 1736, n. 3894-4044, ad tit. de bened. n. 1.

(5) S. R. C. 13 Sept. 1692, n. 3146-3295, 5.